Зависла над Дніпром Кодацькая гора,
І впала тінь на білогриві хвилі,
І спить вгорі над стрічкою Дніпра —
Поміж хаток козача церква біла.

Шумить внизу поріг – а на горі вали
Фортеці лядської, що впала за Богдана,
Колись гармати тут розпачливо ревли,
Тепер – розкинулись зеленії баштани.

А там, на тім Дніпрі – де переможець Хміль —
За булавою плив з своїми козаками —
Моторні катера січуть прозорість хвиль
І лоно водяне схвильоване гвинтами.